

J. O. Curwood:

Preganjana žena

Roman.

Jana ni izpregovorila in tudi Aldous ni silil vano, da bi govorila. Videl je, kako ji belo grlo drhti od razbijanja srca; njene oči so bile velike, otožne in mehke kakor baršun, podobne očem preplašene košute. Tudi sam je čutil, da ga nekaj davi za grlo in da mu leži na očeh kakor vroča megla. Čakala sta nedaleč od konj. Petdeset yardov od njiju je tekla reka — čista, krasna reka, prihajajoča od otdod, od koder se je razlegalo tisto skrivnostno grmenje in bučanje. Bila je zlata reka, kakor je Aldous že slutil. V pesku je videl ostanke izmivalnih toril; našel je tudi lopato, ki je še vedno štrlela kvišku, do ročnika zasajena v peščeni breg.

Donald Mac Donald je ostal v kolibi kakih deset minut. Nato se je vrnil pod milo nebo. Kar moči skrbno je zaprl vrata za seboj. Prsa je imela napeta. Glavo je držal pokoncu. Zdel se je kakor kralj.

Njegov glas je bil miren.

»Vse je tu, Johnny — vse razen zlata,« je dejal. »Zlato so odnesli.«

»Obrnil se je k Jani.

»Najbolje bo, da ne pojdete z nama po ostalih kočah.«

»Zakaj?« je vprašala pokojno.

»Zato — ker je v sleherni smrt.«

»Pojdem,« je dejala.

Mac Donald je odtrgal zapah izza okna največje kolibe; kakor

68

prejšnji, mu je pal tudi ta k nogam. Odprli so vrata in so vstopili; a tu je odkrila solnčna svetloba strahotno tragedijo. Prva stvar, ki so jo uzrli — zato, ker je bila najstrašnejša — je bila surovo stesana miza; preko polovice mize je ležala izsušena stvar, ki je bila nekdanji človek. Nekaj njegove obleke je bilo še ohranjeno, toda glava se je bila ločila od vretencev; ležala je na mizi, bela, brezmesna lobanja, in je strmela vanje z votlini očmi. Iz raztrganih in sprhnelih rokavov so štrlele gole kosti komolcev in rok. Na tleh je v scvrknjenem in zmešanem kupu ležala druga taka stvar; ta je kazala samo tilnik lobanje, ki se je lesketal kakor teme plešastega človeka. To dvoje je bilo prvo, kar so videli — in še dvoje: na mizi je bil kup vrečic, zaprašenih in počrnelih od časa, in iz posušene stvari, ki jih je čuvala, je štrlel dolgi, koščeni ročaj noža.

»Očividno sta poginila v boju,« je rekel Mac Donald. »In tukaj, Johnny, je njuno zlato!«

Bleda kakor smrt je stala Jana med vrati in zrla na svoja spremljevalca. Mac Donald in Aldous sta pristopila k vrečicam. Bile so iz jelenje kože. Leta jim niso mogla do živega. Ko je vzel Aldous eno izmed njih v roko, je začutil, da je težja od svinca. Mac Donald je s svojim nožem zarezal vanjo in solnce, ki je sijalo skozi okno, je žarko zaigralo na drobni zlati struji, ki se je usula iz mošnjice.

»Vzemimo jih s seboj in dajmo jih v jervas,« je rekel Mac Donald.

»Ostale ne bodo daleč otdod, Johnny.«

Odnesla sta sedem vrečic, polnih zlata. To ni bila majhna teža za njune roke. Ko sta jih položila v enega jervasov, je Mac Donald pokimal proti koči, ki je bila najbližja sosedu njegovemu nekdanjemu domu.

»Da sem na vašem mestu, ne bi šel tja,« se je obrnil k Jani.

»Pojdem,« je šepnila kakor preje.

»To je bila kočica njiju dveh — moža in žene,« je nadaljeval stari Donald. »In naši dedci, Jana, so bili lopovi! Kaj se je zgodilo v tej koči, ne vem — a slutim.«

»Pojdem,« je ponovila.

Mac Donald je strgal zaporo z okna, ki je takisto gledalo proti jugozapadu, in se je obenem uprl z rameni v vrata. Komaj so stopili v kolibo, že je planil iz Janinih ust vzkrlik, ki je izražal vso njeno grozo in žensko ogorčenje. Ob steni je bil nekakšen kup — in na ta kup je zdaj, čez malone pol stoletja, prvič posijalo solnce. Kup je bil zrušen mož; njemu nasproti, s koščeni rokami kakor v obrambi iztegnjenimi proti njemu, je ležala žena. To pot ni šel dalje. Mac Donald je ostal sam in Aldous je odvel Jano iz kolibe, baš še za časa, da jo je prestregel v naročje. Kmalu nato je prišel Donald z njima; njegovo obličje je imelo poseben izraz radosti in zmagošlavja.

»Ubila se je,« je rekel. »Mož je bil njen. Poznal sem ga. Dal sem mu bil žrebčje, da jih je nabil v podplate svojih črevljev. Ostali so v njih do današnjega dne.«

V ostali dve koči je šel sam pogledat, med tem ko je Aldous ostal pri Jani. Ni se dolgo zamudil. Iz četrte kočje je prinesel naročaj majhnih sivih mošnjic. Nato se je vrnil in je prinesel še en naročaj.

»V tej posledni koči jih je troje,« je povedal. »Dva moža in ženska. Zdi se, da je bila žena tistega, ki so ga ubili. Bili so poslednji, ki so ostali živi; naposled so tudi oni umrli od glada. In zdaj, Johnny —

Premolknil je in globoko vzdihnil.

Pogledal je na zapad kjer se je solnce spuščalo za gore.

»In zdaj, Johnny, če ste pripravljeni in če hoče Jana z nama — pojdimo,« je dejal.

TOVARNIKO ALOGO POHIŠTVA

priporoča za nakup in vabi na ogled **ANDREJ KREGAR** ST. VID n. Ljubljano nasproti kolodvoru Vižmarje. **Zahtevajte cenik.**

Štev. 26290/27 ref. IX.

Razpis.

Mestni magistrat razpisuje oddajo tesarskih, krovskih in kleparskih del, ter dobavo zidnih vezi pri zgradbi stanovanjskih hiš ob Poljanski cesti in nasipu

Ponudbe je vložiti pri mestnem gradbenem uradu do dne 28. septembra 1927 ob 11, uri dopoldne.

Ofertalni pripomočki se dobe pri mestnem gradbenem uradu.

Mestni magistrat ljubljanski,
dne 22. septembra 1927.

Uradniki in uradnice!

Vaše plače vam ne dopuščajo, da se vašemu stanu primerno in dostojno oblečete. **Ne imejte brige, pomoč je tukaj. Obl. Ilirija, Mestni trg 17/1.** Vam nudi vse manufakturno blago prvovrstne kvalitete **na 6 mesečno odplačevanje.** Na poziv tel. 28-25 Vam pošljemo tudi zastopnika v hišo.

† Mestni pogrebni zavod.

Višji kapelnik dr. JOSIP ČERIN naznanja v svojem in v imenu vseh sorodnikov prežalostno vest, da je njegova nadvse ljubljena soproga, oziroma mati in stara mati, gospa

Leopoldina Čerin

roj. Buresch

danes v sanatoriju na Dunaju, nenadoma preminula.

Dan in ura pogreba blagopokojne se bosta naznanila naknadno.

Ljubljana — Dunaj, dne 23. septembra 1927.

„JUNIPER“

irancosko žganje je najboljšo sredstvo proti revmatizmu, glavobolu, zobobolu, trganju, žilodčnim boleznim itd. Dobi se povsod!

Glavna zaloga:

Vitimir Dolinšek
Celje, Gosposka ulica št. 26.

Za časa velesejma paviljon H štev. 442 v Ljubljani od 17 do 27. septembra 1927

Št. 13001 ref. IX.

Razpis.

Mestni magistrat razpisuje dobavo

železnega okenskega omrežja

pri zgradbi ograjnega zidu ob Škofji ulici in Vrazovem trgu.

Ponudbe je vložiti pri mestnem gradbenem uradu do dne 29. septembra do 11. ure dopoldne.

Ofertalni pripomočki se dobe pri imenovanem uradu ob uradnih urah.

Mestni magistrat ljubljanski
dne 23. septembra 1927.

UGODNOSTI GUMASTIH PODPLATOV.

Obutev z gumastimi podplati je mehka in prijetna. Gumasti podplati nudijo to ugodnost vsej nogi, a ne stanejo mnogo več kot obutev z navadnimi podplati.

Gumasto dno iz sirove gume je gibko in za to omogoča sigurno prosto hojo in nastopanje.

Vi pozabite pri takih čevljih na popravila ako kupite par čevljev s gumastimi podplati, ker so podplati iz navadne gume mnogo trpežnejši kakor navadni.

Oglejte in preizkusite to obutev iz zaloge naše podružnice.

za dame

Din 269

za gospode

polčevlji

Din 299

za gospode

visoki

Din 329

